

Arrest

nr. 280 310 van 18 november 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 8 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 augustus 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. MUSTIN, die *loco* advocaat E. MASSIN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ethiopische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de etnische groep Oromo. U bent geboren op 20 januari 1995 (12 tir 1987 in Ethiopische kalender (hierna EK)) te Asendabo, Oromia regio. Uw religie is moslim. U bent niet gehuwd en hebt geen kinderen.

In 2011 (2003 EK), toen u in de tiende graad zat, stopte u met school en ging u met uw moeder, die diabetes was, naar Addis Abeba voor een behandeling. U bleef twee jaar in Addis Abeba om voor uw moeder te zorgen en haalde er een rijbewijs.

In 2012/2013 (2005 EK) begon u te werken als chauffeur van een minibus 'Dolphin' waarbij u passagiers vervoerde van Asendabo naar Jimma en terug. Tijdens uw ritten waren er geregeld federale politieagenten die met uw minibus wouden meerijden zonder te betalen. Op een dag in 2016/2017 (2009 EK), ongeveer 3 à 4 maanden na de start van het schooljaar (komt overeen met december 2016, januari 2017), wouden opnieuw enkele politieagenten meerijden zonder te betalen. Toen u de politieagenten hierop aansprak, dreigden de agenten ermee uw job te doen verliezen. Hierdoor was u van streek. Na dit incident werd u aangesproken door één van uw andere passagiers, genaamd T. U., die met u een gesprek aanknoopte en polste naar uw mening ten opzichte van de overheid. Nadat u uw telefoonnummer aan T. gaf, belde hij u op en stelde zich aan u voor als zijnde lid van het Oromo Liberation Front (OLF) (ABO: Adda Bilisummaa Oromoo). Twee maand nadat u T. ontmoette begon u met hem samen te werken door 5 'qeerro's' te organiseren, 'qeerro's' zijnde Oromo jongeren tussen 18 en 24 jaar oud. Uw qeerro's heetten A. N., M. C., S. R., K. A., en J. K.. De qeerro's verzamelden informatie, geld, voedsel en andere noodzakelijke dingen die ze vervolgens aan u gaven wanneer u met hen afsprak op zondag bij de rivierstroom 'Hike' waar u doorgaans uw auto waste. U lichtte hen op uw beurt in van wat T. aan u had verteld, en gaf hen verdere instructies. Vervolgens gaf u elke maand alle verzamelde informatie, voedsel en geld door aan T. die het op zijn beurt naar het OLA (Oromo Liberation Army) bracht. Op 10 november 2018 (1 hedar 2011 EK) kreeg u een opdracht van T. om wapens, 4 à 5 pakketten met geweren, op te pikken bij een gastruck in het tankstation van Asendabo. U laadde de pakketten met geweren over in uw minibus en verstopte deze onder de bodem van de laatste rij stoelen. Vervolgens ging u op weg naar Jimma. Onderweg, ter hoogte van Kersa, werd u tegengehouden door een politiecontrole van de federale politie. De politieagenten doorzochten uw minibus volledig en vonden de pakketten met wapens. Hierdoor kregen ze vermoedens dat u mogelijks samenwerkte met het OLF. U werd gearresteerd en naar het politiekantoor van Kersa gebracht waar u verder werd ondervraagd en geslagen. U biechtte alles op. Vervolgens werd u 14 dagen in een aparte cel vastgehouden, afgezonderd van andere gevangenen en geregeld geslagen en ondervraagd. U kreeg amper eten en drinken. Uiteindelijk werd u bevrijd door een van de gevangenisbewakers die was omgekocht met 50.000 birr door uw oudere broer T.. U keerde terug naar huis, waar uw broer u opwachtte en zei dat u het best het land kon verlaten want dat u anders gedood zou worden en dat hij alles heeft geregeld. Uw broer T. bracht u onder bij een vriend van hem in Addis Abeba genaamd Sharif B. waar u gedurende een maand en 14 dagen verbleef. Ondertussen regelde uw broer met behulp van een smokkelaar voor u een paspoort op uw naam en een visum voor Polen. U verliet het land op 12 januari 2019 (4 tir 2011 EK) en reisde per vliegtuig naar Polen. U bleef 5 maanden in Polen. Vanuit Polen reisde u met de auto naar België omdat u plannen had om naar het Verenigd Koninkrijk te gaan. U kwam aan in België op 01 juni 2019 en diende een verzoek om internationale bescherming in op 17 juni 2019.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw rijbewijs, een kopie van een document met betrekking tot de wetgeving in Ethiopië over de vereiste leeftijd voor een rijbewijs, een schoolcertificaat dd. augustus 2011, een kopie van een document van het Rode Kruis m.b.t. een taal cursus die u volgde in België, en een informatiebundel van de organisatie Human Rights League of the Horn of Africa (HRLHA) over de situatie van Oromo's in Ethiopië.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaarde niet naar uw land van herkomst te kunnen terugkeren omdat u vreest gearresteerd, opgesloten of gedood te worden door de overheid omdat u werd betrapt toen u wapens transporteerde en ze u beschuldigden van een samenwerking met het Oromo Liberation Front (OLF) (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 24/11/2021, hierna NPO1, p.26.).

U verklaarde dat u sinds 2009 EK (2016/2017) een samenwerking begon met een zekere T. U. die lid was van het OLF en samenwerkte met het Oromo Liberation Army (OLA), en dat u voor hem qeerro's organiseerde (NPO1 p.11, 12, 22).

Het dient echter te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde activiteiten voor het OLF en het OLA zoals het organiseren van qeerro's en het vervoeren van wapens.

Ten eerste, blijkt u zodanig onwetend over de organisaties OLA en OLF, hun activiteiten, hun lokalisatie, hun leden, en de bredere politieke context waarin deze organisaties zich manifesteren, dat dit niet verhouding staat met uw verregaande betrokkenheid in de organisatie OLF en OLA.

Terzijde dient te worden opgemerkt dat u de organisaties OLA en OLF door elkaar gebruikt en dat deze organisaties in uw ogen één en dezelfde organisatie zijn. Zo verklaarde u dat er geen verschil is tussen het OLA en het OLF (ABO), en dat het gewoonweg twee namen zijn voor één en dezelfde organisatie (NPO2 p.14). Uit de beschikbare landeninformatie blijkt eveneens dat er niet altijd duidelijkheid is over het onderscheid tussen OLA en OLF, noch over de verschillende splintergroepen die mogelijks bestaan. Wel blijkt uit de landeninformatie dat er in april 2019 een formele splitsing plaatsvond tussen het OLA, de gewapende, militaire tak van het Oromo verzet, en het OLF, de politieke beweging voor Oromo zelf-determinatie die vreedzamere methodes verkiest en een geregistreerde politieke oppositiepartij is. Desondanks, worden deze twee organisaties door de Ethiopische overheid en in de media vaak (bewust) vermengd, door ze als één geheel te benoemen onder de noemer "OLF-Shene". **Aangezien u zelf verklaarde dat er geen verschil is tussen OLA en OLF, en de formele splitsing pas plaatsvond in april 2019, nadat u reeds Ethiopië had verlaten, zal het CGVS voor het vervolg van deze beslissing, de twee organisaties OLF en OLA in relatie tot uw verklaringen beschouwen als één geheel en zullen de twee namen inwisselbaar worden gebruikt.** Echter dient te worden opgemerkt, dat het feit dat u klaarblijkelijk niet op de hoogte bent van de splitsing tussen het OLF en het OLA, noch van de verschillen in methodes en visies van deze beide organisaties, terwijl u zogenaamd zelf lid zou zijn van deze organisaties, reeds de geloofwaardigheid van uw beweerde betrokkenheid aantast. Immers kan verwacht worden dat het voor een buitenstaander niet altijd even duidelijk is hoe deze organisaties nu precies ineens zitten en wat hun verhouding is ten opzichte van elkaar, maar van iemand die zelf lid was van deze organisaties, kan wel verwacht worden dat hij ten minste op de hoogte is van de interne structuren en verhoudingen. Het feit dat u klaarblijkelijk niet erg op de hoogte bent van de recente verwikkelingen in deze organisatie(s), doet uw beweerde betrokkenheid bij deze organisatie(s) dan ook weinig oprecht overkomen.

Verder blijkt uit uw verklaringen dat u voor uw ontmoeting met T. slechts weinig kennis had over de organisatie OLF. De enige informatie die u had, leerde u via de mainstream Ethiopische media, via TV. U wist dat het een organisatie was die voor de zelf-determinatie van de Oromo's opkwam en dat de overheid deze beschouwde als verboden. U door de protection officer gevraagd of u de aanwezigheid van het OLF merkte in uw stad of omgeving, verklaarde u enkel dat u erover hoorde op de Ethiopische TV. U gevraagd of er acties werden gedaan door het OLF vóór u T. ontmoette, verklaarde u dat u het niet weet (NPO1 p.20). Alles wat u verder leerde over het OLF, leerde u allemaal via T.. Zo verklaarde u dat u pas alles **in detail** wist, nadat u T. ontmoette (NPO1 p.20). Een groot deel van uw activiteiten bestond er zelfs uit om allerlei informatie uit te wisselen met T. en uw qeerro's die tot nut kon zijn van het OLF/OLA (NPO1 p.13, 19).

Echter, wanneer u door de protection officer de kans werd geboden om in detail te vertellen over de werking van de organisaties OLF en OLA, blijkt dat u allerm minst gedetailleerde informatie bezit. U gevraagd om voorbeelden te geven van acties die het OLA deed, verklaarde u dat u ongeveer 2 jaar samenwerkte met T., maar dat u niet hoorde over acties die ze deden. U vermeldt enkel dat u hoorde dat er rond Wellega een gevecht is tussen de Ethiopische politie en het OLA. U gevraagd wanneer deze gevechten begonnen, kan u het echter niet concreet situeren en verklaart u "het begon in 2010 tot 2011 (EK)". U gevraagd of de OLA ook nog op andere plaatsen vecht, verklaarde u dat u hoorde dat ze rond Bale vochten, maar dat u geen detail info heeft. **Het is weinig overtuigend, dat indien T. u werkelijk in detail inlichtte over de werking van het OLF/OLA, dat u geen enkel voorbeeld kan geven van een actie die ze deden. Evenmin is het overtuigend dat indien u werkelijk werkzaam zou zijn voor het OLF/OLA, dat u niet zou weten waar in uw regio ze precies opereren.** Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaarde u niets over de aanwezigheid van het OLA in uw regio, en tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde u enkel dat ze in een plaats Sekah/ Saqqa (fonetisch) gestationeerd waren (NPO2 p.8).

U gevraagd waar het OLA nog gestationeerd was in de periode dat u zich bij de organisatie aansloot (in 2009 EK, i.e. 2016/2017 Europese kalender), verklaarde u dat ze in Wellega, Wello, Gimbi en in Bale waren (NPO2 p.8). Ook dit is op zijn minst opmerkelijk te noemen en lijkt niet in overeenstemming met de beschikbare informatie. Immers, werden reeds in 1992 de meeste OLF leden gearresteerd of gingen ze in ballingschap. In 2011 werd het OLF bovendien bestempeld als een terreur organisatie en was de organisatie relatief inactief en genoodzaakt ondergronds te opereren. De meeste OLF soldaten verbleven in de grensregio's van Ethiopië en Kenia, alsook in Eritrea. Pas in september 2018 keerden de OLF leden terug uit ballingschap (zie landeninformatie). Overigens bent ook u hiervan niet goed op de hoogte. **Zo verklaarde u dat het OLF terugkeerde naar het land in megabit 2011 (EK), wat dus overeenkomt met maart 2019, terwijl uit de beschikbare informatie blijkt dat het OLF terugkeerde in september 2018.**

U gevraagd om namen te noemen van mensen bij het OLA, kan u, naast T. zelf, slechts één persoon noemen, namelijk J. M. die volgens u de commander in chief was van het OLA. U gevraagd of T. zelf aan iemand verantwoording moest afleggen, verklaart u dat u het niet weet "want het was geheim" (NPO1 p.23-24). U gevraagd naar waar T. de door u opgehaalde geweren zou brengen, verklaart u dat u het niet weet omdat het geheim is. U gevraagd aan wie T. het door u verzamelde voedsel en geld zou brengen, blijkt uit uw verklaringen opnieuw dat u het niet weet, maar u vertrouwdde T. omdat hij u een lidkaart toonde van de OLA (NPO1 p.25). Het is opmerkelijk dat u T. vertrouwdde contacten te hebben met het OLA en het geld en materiaal werkelijk naar het OLA te brengen, **terwijl u geen enkele van zijn contactpersonen bij naam kan noemen**, en ook niet exact weet naar waar T. de materialen brengt. Bovendien weet u zelf niet eens hoe T. met het OLA in contact is gekomen (NPO p. 21). Verder kon u ook geen enkele naam noemen van partijleden of politici van het OLF in uw regio, noch in Asendabo, noch in Jimma (NPO2 p.9).

Niet alleen blijkt u uiterst onwetend over de organisatie OLA/OLF, ook over uw eigen activiteiten, met name het "organiseren van qeerro's" blijft u ontzettend vaag, hetgeen de geloofwaardigheid van uw relaas verder op de helling zet.

U verklaarde dat u op vraag van T. vijf qeerro's onder u organiseerde, qeerro's, zijnde jongeren van 18 tot 24 jaar oud van de Oromo bevolking die geloven in de zelfbeschikking van de Oromo's (NPO1 p.22). U gevraagd wat het "organiseren van qeerro" precies inhoudt, verklaarde u dat u aan de qeerro vraagt of hij gelooft in de zelfbeschikking van de Oromo mensen en als dat het geval is, zal u hem zeggen om kledij, geld en eten te verzamelen voor de OLA legers. Als hij in deze dingen gelooft, zal u vervolgens vragen aan deze persoon om zich aan te sluiten bij de groep en dan zal hij bijdragen aan de groep wat hij kan (NPO1 p.23). U gevraagd hoe u deze qeerro's vond die zich aansloten bij uw groep, verklaarde u dat u ze reeds kende omdat het uw vrienden waren. U verklaarde dat elk van uw vijf vrienden op hun beurt ook vijf qeerro's onder zich organiseerden. **U echter gevraagd naar de namen van de qeerro's van uw vrienden, verklaart u dat u het niet weet** omdat de namen geheim worden gehouden omwille van veiligheidsredenen. U verduidelijkt dat als iemand zou gearresteerd zou worden door de politie, ze de namen zouden kunnen vrijgeven (NPO2 p.10). Vanuit deze logica is het echter weinig logisch dat u onder uw eigen qeerro's wel de echte namen gebruikt. Immers, als één van de qeerro's van uw vrienden zou worden opgepakt, kan de politie al gauw via een kettingreactie bij uw naam terecht komen. **U gevraagd hoe u voedsel en geld verzamelde met uw qeerro's, slaagt u er niet in om dit concreet te maken.** U verklaart dat u op zondag afspreekt op een plaats 'Hike' op 2km van Asendabo, waar u doorgaans uw minibus wast. Op die plaats brengen uw qeerro's vervolgens de zaken die ze hebben verzameld. U gevraagd of u zelf ook dingen verzamelde van mensen, verklaarde u echter dat u geen geld verzamelde behalve het geld dat uw qeerro's u gaven. U gevraagd waar uw qeerro's het geld vandaan haalden dat ze aan u gaven, verklaarde u weinig concreet "er is geen vaste plaats waar ze verzamelen, ze halen het van verschillende dingen, sommigen halen het uit hun eigen zakken, er is geen specifieke plaats waar ze het zullen halen" (NPO2 p.11). U gevraagd waar uw qeerro's het geld vandaan haalden als ze het niet uit hun eigen zak betaalden, kan u opnieuw niet concreet uitleggen waar de qeerro's het geld vandaan halen, en verklaart u enkel dat de financiële bijdrage geen verplichting is (NPO2 p.12). Het komt weinig overtuigend over dat uw voornaamste activiteit het verzamelen van geld en voedsel is voor het OLA, maar dat u op geen enkele manier concreet kan maken waar u het geld en voedsel precies vandaan haalt behalve hetgeen uw qeerro's zogenaamd uit hun eigen zak betalen. Dit systeem klinkt overigens weinig houdbaar, immers, u gevraagd wat uw qeerro's doen in het dagelijkse leven, verklaarde u dat sommigen nog studenten waren in de lagere school en anderen pepers verkochten op de markt (NPO2 p.12).

Uw uiterst beperkte kennis over de ins en outs van het OLA/OLF, strookt niet met uw verklaringen dat T. u in detail over de organisatie zou verteld hebben, laat staan dat u er zelf deel van uitgemaakt zou hebben.

Afgezien van uw beweerde samenwerking met T. U., die volgens u een OLA lid zou zijn, blijkt uit uw verklaringen aldus op geen enkele manier enige connectie met de organisatie OLA/ OLF.

Verder slaagt u er ook niet in te overtuigen aangaande uw motivatie om u bij de organisatie aan te sluiten. Zo staat uw motivatie om in een samenwerking te treden met het OLA (Oromo Liberation Army) niet in verhouding met de zwaarwichtigheid van uw activiteiten.

Het kan niet worden ingezien waarom iemand die totaal niet met politiek bezig was – u verklaarde immers dat u voor uw ontmoeting met T. niet op de hoogte was van “al die dingen” (NPO1 p. 11-12) – zich zou inlaten met een door de overheid bestempelde terroristische organisatie, louter en alleen omdat enkele politieagenten niet betaalden voor een busrit. Uw gedrag staat absoluut niet in verhouding met uw beweerde motivatie om u bij de organisatie aan te sluiten. U immers gevraagd wat u deed beslissen om een samenwerking te beginnen met T., verklaarde u dat het was omdat u heel van streek was over hoe de politiemannen zich gedroegen en ook omdat u vond dat de overheid heel repressief was en u de overheid niet wou steunen (NPO1 p.21). Het feit dat u slechts één maand na uw ontmoeting met T. beslist om in een samenwerking te treden met een organisatie die op dat moment wordt beschouwd als een terroristische organisatie, een verboden organisatie, wiens leden zich voor het merendeel in gevangenschap of ballingschap bevinden is niet licht op te nemen. Bovendien hebt u geen enkele garantie over de intenties van T., die op het moment van uw ontmoeting nog een complete vreemde was. Zo werd immers hierboven al opgemerkt dat u geen enkele informatie had over hoe T. met het OLA verbonden was, hoe hij met de organisatie betrokken was geraakt, met wie hij in contact stond, en wat hij precies deed met het geld dat u voor hem verzamelde. **Uit uw verklaringen en uw gedrag blijkt niet de minste bedachtzaamheid en doordachtheid, hetgeen weinig doorleefd overkomt.** Uw verklaring dat u de overheid niet wou steunen en van streek was omwille van de politieagenten die niet betaalden voor de bus, staat niet in verhouding met de gigantische stap om van zero politieke betrokkenheid over te gaan tot het aansluiten bij een clandestiene gewapende organisatie en mee te doen aan wapensmokkel. Bovendien blijkt uit uw verklaringen ook niet dat u zich terdege bewust was van de risico's verbonden aan het aansluiten bij zulks een organisatie. Zo staat uw verklaring dat T. u **aan de telefoon** uitlegde dat hij lid was van het OLF en samenwerkte met het OLA, en dat hij u elke week belde om informatie te delen en belangrijke details te geven (NPO1 p.12) haaks op uw latere verklaringen dat u niet vrij kon spreken met uw broers aan de telefoon, omdat deze regelmatig afgeluisterd wordt door de overheid (NPO2 p.4). Indien T. werkelijk lid was van een clandestiene organisatie zoals het OLA, kan verwacht worden dat hij wel beter weet dan informatie met u te delen via de telefoon, die volgens uw verklaringen regelmatig wordt afgeluisterd door de overheid. In uw verklaringen herhaalt u zelf namelijk meermaals dat alles confidentieel was en zo geheim mogelijk moest gehouden worden (NPO1 p.13, 21, 25). Uw verklaring dat T. u dan ook over de telefoon zou verteld hebben over de opdracht om wapens op te halen in Asendabo, ondermijnt compleet de geloofwaardigheid van uw relaas (NPO2 p.16).

Tot slot, en niet in het minst, dient te worden vastgesteld dat u vanuit Ethiopië met een paspoort en visum op uw naam legaal naar Polen vloog (NPO1 p.16). Het feit dat u deze reis riskeerde met uw eigen paspoort, terwijl u nog maar net illegaal uit de gevangenis zou ontsnapt zijn, waar u werd vastgehouden op verdenking van samenwerking met het OLA/OLF nadat u betrapt werd met wapens in uw minibus (NPO1 p. 18,26), toont aan dat de door u ingeroepen ‘vrees voor vervolging’ ten aanzien van de Ethiopische autoriteiten niet aan de realiteit beantwoord. Bovendien kon u zonder problemen Ethiopië verlaten, wat logischerwijze niet het geval zou zijn indien u daadwerkelijk gezocht werd. **Gelet op wat voorafgaat, kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas en uw verklaring dat u vervolging vreest ten aanzien van de Ethiopische autoriteiten omwille van uw betrokkenheid bij het OLA/OLF.**

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de **subsidiare beschermingsstatus** toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Ethiopië, dient in casu de veiligheidssituatie in **de regio Oromia** te worden beoordeeld. Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in de regio Oromia complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict-

gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **COI Focus "ETHIOPIE. De veiligheidssituatie in Oromia" van 15 februari 2022**, (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopie_de_veiligheidssituatie_in_omoria_20220215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>)) blijkt dat de Oromo-bevolking met meer dan 35 miljoen de grootste etnische groep is in Ethiopië en voornamelijk in de regio Oromia woont. De hervormingen die premier Abiy Ahmed – de eerste Oromo-leider van het land - doorvoert na april 2018 faciliteren de terugkeer van het OLF (Oromo Liberation Front). Sinds hun terugkeer naar Ethiopië genieten de leden van het OLF een sterke steun in Oromia. De 1.300 strijders worden evenwel niet geïntegreerd in het leger maar mengen zich onder de Oromo-bevolking en beginnen aanvallen tegen lokale functionarissen, leger en politie alsook de burgerbevolking, voornamelijk van Amhara-etnie. Eind 2018 zenden de autoriteiten eenheden van de ENDF (Ethiopian National Defence Forces) naar de vier zones van Wollega, een jaar later installeren ze in Wollega en Guji militaire commandoposten. De commandoposten voeren een de facto noodtoestand in met een avondklok, een verbod op bijeenkomsten en (arbitraire) detenties zonder eerlijk proces. Ondertussen neemt de druk op (vermeende) aanhangers van het OLA (Oromo Liberation Army) en het OLF toe. In de loop van 2019 ontstaat verdeeldheid tussen premier Abiy Ahmed en veel van zijn Oromo bondgenoten, zowel binnen als buiten de regerende partij. Abiy staat ook binnen de Oromo-bevolking onder druk. De spanningen lopen aan het einde van 2019 verder op tussen de autoriteiten en de Oromo-nationalisten, die beweren dat de premier hun strijd voor meer autonomie en democratie ondermijnt, ook al waren het vooral demonstranten in Oromia die hem aan de macht brachten. Ze vermoeden dat Abiy plannen heeft om de etnisch-federalistische grondwet van Ethiopië te hervormen en daarmee de autonomie van de regio in gevaar te brengen. Deze teleurstelling vergroot met de creatie van de PP (Prosperity Party) in december 2019. De OLF en OFC (Oromo Federalist Congress) boycotten de verkiezingen van juni 2021 vanwege de detentie van politieke leiders en leden van beide partijen, het sluiten van partijkantoren en andere onregelmatigheden. De beladen politieke situatie in Oromia is een belangrijke factor die bijdraagt aan het toenemende geweld in de regio. In de nasleep van de verkiezingen die de PP een overweldigende overwinning opleverde in Oromia neemt de opstand van het OLA in de regio verder toe. Terwijl het geweld tussen de Ethiopische autoriteiten en het OLA escaleert, spelen ook historisch gewortelde spanningen steeds meer op tussen de twee grootste gemeenschappen van Ethiopië, de Oromo en de Amhara.

Verscheidene bronnen geven aan dat er in de regio Oromia een aantal actieve hotspots van conflict zijn, meer bepaald in West-Oromia (de zones Horo Guduru, West-Wollega, Oost-Wollega, Kellem-Wolega, Horo GuduruWollega en West-Shewa), in Zuid-Oromia (de zones Oost-Guji, West-Guji en Borana) en in het oosten in de zone West-Hararge. Ook op de grens met de naburige regio's Benishangul-Gumuz en Amhara vinden regelmatig aanvallen plaats die levens eisen. Sinds eind 2020 is het OLA actief in zowat alle zones van Oromia.

Voor de periode van 1 januari tot 31 december 2021 registreert ACLED 286 incidenten en 1.924 dodelijke slachtoffers in Oromia. Daarvan beschouwt ACLED 153 incidenten als battles (1.233 dodelijke slachtoffers), 4 als explosions/remote violence (6 dodelijke slachtoffers) en 129 als violence against civilians (685 dodelijke slachtoffers). Het aantal dodelijke slachtoffers dat ACLED registreert omvat zowel burgerdoden als veiligheidspersoneel en militieleden. De dynamiek van het politieke geweld bestaat uit twee hoofdtypen van geweld, namelijk gewapende treffens tussen regeringstroepen enerzijds en het OLA en hun splintergroeperingen anderzijds, én geweld tegen burgers, gepleegd door het OLA (slachtpartijen en moorden) en door veiligheidstroepen van de regionale en federale staat, waaronder de Oromia Special Forces (moorden, standrechtelijke executies, arbitraire detentie, plunderen en het platbranden van eigendommen). Daarnaast is er ook sprake van botsingen tussen etnische Oromo- en Amhara-milities en gemeenschappen.

IOM registreert in juni-juli 2021 4,17 miljoen ontheemden in Ethiopië. De organisatie noteert 497.267 IDP's in Oromia. Conflict is de belangrijkste reden van ontheemding in de regio. Het grootste aantal terugkerende IDP's in Ethiopië bevindt zich echter eveneens in de regio Oromia met een geschat totaal van 672.315 terugkerende IDP's (121.561 huishoudens).

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in de regio Oromia complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Oromia actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Oromia in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar de regio Oromia een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

*Het dient te worden opgemerkt dat u afkomstig bent uit **Asendabo, district ('woreda') Omo Nada in de zone Jimma**, in Oromia, hetgeen geen actieve hotspot is van het conflict. Verder werd hierboven reeds besproken dat u uw persoonlijke betrokkenheid bij het OLF en uw samenwerking met het OLA niet aannemelijk hebt gemaakt.*

Bijgevolg volstaat een algemene verwijzing naar de algemene situatie in Oromia niet om aanspraak te kunnen maken op het verkrijgen van internationale bescherming, maar dient de vrees voor vervolging in concreto te worden aangetoond. U laat echter na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Oromia. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Het door u neergelegde rijbewijs bevat louter persoonsgegevens die op zich niet ter discussie staan, maar tevens dient te worden vastgesteld dat de bewijskracht van dit document om uw identiteit aan te tonen relatief is. Immers, het feit dat u verklaarde dat de weergegeven geboortedatum op uw rijbewijs niet uw werkelijke geboortedatum is, toont aan dat de bewijskracht van dit document gering is, aangezien de gegevens, blijkens uw verklaringen, gemakkelijk vervalst of aangepast kunnen worden (NPO1 p.5). Wat betreft het door u neergelegde document met betrekking tot de wetgeving in Ethiopië over de vereiste leeftijd voor een rijbewijs, dient te worden vastgesteld dat dit geen officieel document is maar slechts iets wat lijkt op een facebookbericht. Dit document, en de wetgeving over de leeftijd om een rijbewijs te halen in Ethiopië, is echter voor de beoordeling van uw verzoek weinig relevant en kan aldus ook geen ander licht schijnen op bovenstaande beoordeling. Het door u neergelegde schoolcertificaat bevat louter gegevens aangaande uw scholing en resultaten, die hier niet ter discussie staan. De documenten van het Rode Kruis met betrekking tot de taalcursussen die u volgde in België zijn niet relevant voor de beoordeling van uw verzoek ten aanzien van Ethiopië. Wat betreft de informatiebundel van de organisatie Human Rights League of the Horn of Africa (HRLHA) over de situatie van Oromo's in Ethiopië, verklaarde u dat u deze informatie hebt gehaald van het internet en dat u deze voorlegt om de huidige situatie van de Oromo's in Ethiopië aan te tonen. U verklaarde dat het niet direct te maken heeft met uw privé zaak, maar dat u dit neerlegt om aan te tonen dat de Ethiopische overheid Oromo jongeren doodt en vervolgt en dat de Oromo mensen lijden (NPO2 p.5). Dit document gaat dus enkel over de algemene situatie en toont uw persoonlijke problemen niet aan. Wat betreft de algemene situatie in Ethiopië, in het bijzonder Oromia, werd hierboven reeds besproken dat u evenmin hebt aangetoond dat u specifiek geraakt wordt om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Oromia.

Op basis van artikel 57/5 quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Wat betreft de opmerkingen bij de notities van het eerste persoonlijk onderhoud, die uw advocaat op 6 december 2021 via email overmaakte, betreft dit enkele correcties van schrijfwijzen, enkele minieme toevoegingen en verduidelijkingen, zoals onder meer dat u naar de UK zou gaan omdat er daar veel Oromo's zijn en omdat de Britse overheid de OLF problemen kent (p.5), dat de Weyane militairen de economie controleren (p.12), dat Abiy een militaire genocide heeft gedaan in Wellega, Wallo, Gimbi en Tigray en het land heeft kapot gemaakt (p.25) en de vermelding dat u bereid bent een botonderzoek te

laten uitvoeren. Na lezing van de door u gepostuleerde opmerkingen moet opgemerkt worden dat deze louter verklaringen trachten te duiden/nuanceren en extra (niet altijd even relevante) informatie toevoegen, maar niets veranderen aan de essentie en de inhoud van de aangehaalde asielmotieven en bijgevolg geen invloed hebben op bovenstaande argumenten die hebben geleid tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van het subsidiair beschermingsstatuut.

Wat betreft de opmerking bij de notities van het tweede persoonlijk onderhoud, die via uw advocaat werden overgemaakt op 21 februari 2022, waarbij u uw eerdere verklaring op pagina 15 “megabit 2019” (maart 2019) aanpast naar “meskerem” (september), dient te worden opgemerkt dat dit louter een post factum correctie is, wat niet wegneemt dat u tijdens het persoonlijk onderhoud de verkeerde datum vermeldde. Bijgevolg kan ook deze opmerking niets wijzigen aan bovenstaande vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert in het verzoekschrift een schending aan van het volgende middel:

“Het middel is gebaseerd op de kennelijke beoordelingsfout en de schending van :

- Artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen;
- Artikelen 48 tot en met 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
- De motiveringsplicht die is vastgelegd in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en in de artikelen 1 tot 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen;
- De zorgvuldigheidsplicht en het “algemene beginsel van behoorlijk bestuur”

[...]

1. TOEKENNING VAN DE VLUCHTELINGENSTATUS

Met oog op het Verdrag van Genève, heeft verzoeker ernstige vervolgingen ondergaan in zijn land van herkomst. **De vervolgingen hebben plaats gevonden in een context van gewelddadige conflicten in Ethiopië en onveiligheid in de regio Oromia.**

Verzoeker behoort tot de Etnische groep Oromo. werd door de Ethiopische autoriteiten gearresteerd en opgesloten omdat hij door de politie was onderschept terwijl hij wapens vervoerde voor het Oromo Libération Army (OLA), de gewapende vleugel van de politieke oppositiepartij Oromo Libération Front (OLF). De vervolgingen en vrees voor vervolging van de verzoeker zijn gebonden aan het Verdrag van Genève. Artikel 48/3, §4, e) van de vreemdelingenwet bepaalt:

[...]

Op deze grond heeft verzoeker een nood aan een internationale bescherming in de zin van het Verdrag van Genève wegens vervolgingen en bedreigingen die hij in Ethiopië heeft verdragen.

1.1. Antwoorden op de door de verwerende partij aangevoerde grieven

1.1.1. Betreffende verzoekers kennis over de organisaties OLA en OLF

Het CGVS beschouwt (bestreden beslissing, blz. 2-3): [...]

Vervolgens gaat de verwerende partij in op alle informatie die verzoeker volgens haar had moeten weten.

Er zij op gewezen dat verzoeker **nooit** heeft verklaard dat hij een bijzondere rol, verantwoordelijkheid of verbintenis binnen de OLF heeft. Hij heeft dus **geen specifiek politiek profiel** of engagement. Het enige wat hij deed was informatie, geld en voedsel verzamelen en doorgeven aan T., die het vervolgens doorgaf aan de OLA.

Verzoeker heeft dus zelfs **geen rechtstreeks contact gehad met andere OLF-leden dan T..** Als hij al werd gearresteerd, dan was dat niet vanwege zijn erkende lidmaatschap van de OLF, maar omdat hij in zijn auto met wapens was onderschept. Aangezien hij etnisch Oromo is, werd hij door de autoriteiten onmiddellijk geïdentificeerd als een gevaarlijk lid van de OLA.

Voorts zij erop gewezen dat het niet nodig is actief lid te zijn (en dus een uitgebreide kennis van de OLF te hebben) om te worden gearresteerd. De objectieve informatie heeft betrekking op de arrestatie van burgers voor hun vermeende banden met de OLF/OLA :

[...]

Ook volgens de NGO Human Rights Watch : [...]

Het feit dat verzoeker de doelwit van de autoriteiten is zonder een specifiek politiek profiel te hebben is dus geloofwaardig. Verzoeker is derhalve van mening dat het feit dat hij niet in staat was voldoende informatie over de OLF/OLA te verstrekken als factor die zijn geloofwaardigheid aantast, irrelevant is voor de beoordeling van de geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

1.1.2. Betreffende verzoekers activiteiten, te weten het organiseren van qeerro's

Het CGVS beschouwt (bestreden beslissing, blz. 3): [...]

Er zij op gewezen dat verzoeker werd ondervraagd over de activiteiten van zijn qeerro's. De enige argumenten tegen verzoeker zijn dat hij de namen van de qeerro's van zijn eigen qeerro's niet kende, noch precies wist hoe zijn qeerro's geld, voedsel en kleding verzamelden. **Kortom, de enige argumenten tegen hem betreffen niet rechtstreeks verzoeker, maar veeleer zijn qeerro's.** Verzoeker verklaarde dat zij slechts een- of tweemaal per maand bijeenkwamen en dat hij niet bijzonder op de hoogte was van hun activiteiten. In plaats van verzoeker te ondervragen over zaken die verband houden met zijn qeerro's, had de verwerende partij hem moeten ondervragen over zijn eigen activiteiten en zich daarop moeten concentreren. Het is logisch dat verzoeker niet in detail weet te treden over activiteiten die hij niet zelf heeft verricht of over qeerro's die niet van hem zijn.

Deze grief is te hard volgens verzoeker en toont opnieuw aan dat de verwerende partij zich heeft gericht op informatie die verzoeker niet behoefde te kennen. Dit vormt een schending van de zorgplicht en de motiveringsplicht.

1.1.3. Betreffende verzoekers motivatie om in samenwerking te treden met het OLA

Het CGVS beschouwt : [...]

Ook in dit opzicht geeft de verwerende partij blijk van een onjuiste redenering. Zijns inziens was het niet geloofwaardig dat verzoeker zich had aangesloten bij het OLA, een terroristische beweging waarvan het lidmaatschap grote risico's meebracht, terwijl hij geen voorafgaand politiek profiel had en alleen omdat politieagenten zijn bus hadden genomen zonder te betalen.

Verzoeker verklaarde evenwel dat hij besloot de OLA te gaan helpen wegens een algemeen gevoel van discriminatie van Oromo's in Ethiopië. Dat hij er niet eerder bij betrokken was geweest, maar dat dit gevoel van opstand zich al lange tijd in hem had opgehoopt. **Verzoeker verklaarde ook dat hij geen lid was van het OLA, maar dat hij het OLA hielp via T..** De verwerende partij heeft verzoekers rol in het OLA opnieuw overschat, hoewel hij geen rechtstreeks contact met het OLA heeft gehad.

1.1.4. Betreffende verzoekers paspoort en visum

Het CGVS beschouwt: [...]

In dit verband zij erop gewezen dat de protection officer verzoeker hierover niet heeft ondervraagd. Artikel 17, § 2, van het K.B. van 11 juli 2003 vereist echter het tegenovergestelde. Indien de protection officer verzoeker had ondervraagd, had hij deze vermeende tegenstrijdigheid kunnen verklaren: toen hij werd aangehouden, had zijn broer een politieagent betaald om zijn strafblad te laten schrappen. Zonder dit bevestigt hij dat hij inderdaad nooit het land zou hebben durven verlaten onder zijn echte identiteit.

1.2. Conclusie

Ten slotte betoogt verzoeker dat verweerster haar rol in OLA/OLF heeft overschat. De mate van urgentie die zij in de geloofwaardigheidsanalyse heeft aangetoond, is derhalve niet adequaat en duidelijk te hoog. Voorts betoogt verzoeker dat de motivering van het bestreden besluit betrekking heeft op feiten waarvan verzoeker geen kennis kon hebben, en geen grief bevat met betrekking tot zijn aanhouding of detentie. De verwerende partij maakt evenmin bezwaar tegen verzoekers eigen activiteiten ter ondersteuning van het OLA/OLF. Dit zijn essentiële elementen van het verhaal van verzoeker, die door de verwerende partij niet zijn geanalyseerd, hoewel artikel 47, §7, Vw bepaalt dat :
[...]

De beschikking is derhalve onvoldoende en ontoereikend gemotiveerd en dient op zijn minst nietig te worden verklaard.

2. TOEKENNING VAN DE SUBSIDIAIRE BESCHERMING

Met oog op de subsidiaire bescherming status, indien Uw Raad toch zou oordelen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus beoordeelend dat er geen band gemaakt kan worden tussen één of meer van de gronden van vervolging overeenkomstig artikel 1A van het verdrag van Genève en de ingeroepen vrezen van verzoeker – quod non – dan hoeft hem de subsidiaire bescherming toegekend worden wegens een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a), b), c) van de vreemdelingenwet.

[...]

Verzoeker voldoet aan alle voorwaarden voorzien door artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Bovendien behoort hij tot geen van de door de wet voorziene uitsluitingsgevallen. In ondergeschikte orde dient hem ten gevolge, de subsidiaire bescherming status toegekend te worden.

Met betrekking tot de veiligheidssituatie in de regio Oromia is de verwerende partij, na een korte samenvatting van het COI Focus-verslag van februari 2022, van oordeel dat :
[...]

1.1. Het risico van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) Vw : willekeurig geweld van een dergelijke intensiteit dat er een risico bestaat van ernstige schade aan een burger in de regio Oromia

Om te beginnen lijkt het van belang te herinneren aan de rechtspraak van uw Raad, geïnspireerd door de Elgafaji-rechtspraak (met name CCE, arrest nr. 233 230 van 27 februari 2020):
[...]

Verzoeker is van mening dat in casu aan de eerste hypothese is voldaan.

Er zij aan herinnerd dat de verwerende partij nooit de regio van herkomst van verzoeker en zijn leven in de regio Oromia heeft betwist. Er zij op gewezen dat de veiligheidssituatie in de regio Oromia aanzienlijk is verslechterd.

De verzoekende partij verwijst naar verschillende objectieve bronnen over de huidige veiligheids- en humanitaire situatie in de regio Oromia. De verzoekende partij belicht de volgende informatie :
[...]

In het licht van deze bijgewerkte informatie, die een somber beeld schetst, betoogt verzoeker dat **zorgvuldigheid en uiterste voorzichtigheid geboden zijn bij de beoordeling van ernstige schade** in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

In het licht van deze informatie kan er geen twijfel over bestaan dat de situatie in de regio Oromia **uiterst precair, volatiel en onstabiel is**. Derhalve moet worden geconcludeerd dat er sprake is van een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, lid 2, sub c, van de Vw.

Er zij op gewezen dat de verwerende partij tot dezelfde conclusie komt. Verzoeker is van mening dat de overgelegde informatie tot de conclusie moet leiden dat dit willekeurige geweld voldoende

intens is om te oordelen dat elke burger in de regio Oromia een reëel risico loopt dat zijn leven of zijn persoon ernstig wordt bedreigd door het loutere feit van zijn aanwezigheid aldaar.

1.2. Het risico van ernstige schade uit hoofde van artikel 48/4, lid 2, onder c), EVRM: elementen van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker die het risico van willekeurig geweld verergeren

Zelfs indien Uw Raad van oordeel zou zijn dat het niveau van willekeurig geweld in de regio Oromia niet zo intens is dat zou kunnen worden geconcludeerd dat een burger uit die regio een reëel risico loopt op ernstige bedreiging van zijn leven of persoon louter door zijn aanwezigheid in die regio - quod non, naar onze mening - dan nog zou moeten worden geoordeeld dat de tweede hypothese die in de zaak Elgafaji is geïdentificeerd (en in de rechtspraak van de Raad in herinnering is gebracht) is in deze zaak in elk geval voldaan:

[...]

Verzoeker heeft een bijzonder profiel waarmee rekening moet worden gehouden: hij heeft Ethiopië sinds januari 2019 verlaten, hij is Oromo en hij heeft bovenal een politiek profiel volgens de autoriteiten (betreft met wapens voor de OLA in zijn wagen). Die zijn bijkomende kwetsbaarheidsfactoren zijn waarmee rekening moet worden gehouden bij de analyse van het risico dat verbonden is aan het willekeurige geweld in de regio.

In het licht van het profiel van verzoeker moet een soortgelijke redenering worden gevolgd: verzoeker toont aan dat hij specifiek wordt getroffen door factoren die eigen zijn aan zijn persoonlijke situatie en die het risico dat hij loopt door het willekeurige geweld in zijn regio van herkomst, de regio Oromia, vergroten.

Bovendien lopen, zoals hierboven is aangetoond, niet alleen Oromo's in de regio Oromia veel meer risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld, maar is het risico zelfs nog groter voor Oromo's en vermeende OLF-leden. Het feit dat verzoeker afkomstig is uit 11 Asenbado, dat volgens het CGRA geen hotspot is, verandert niets aan deze vaststelling.

In het licht van al deze elementen zijn wij derhalve van mening dat de situatie in de regio Oromia overeenkomt met een situatie van willekeurig geweld dat burgers op een willekeurige manier kan treffen. In elk geval toont verzoeker factoren aan die specifiek zijn voor zijn individuele situatie en die het risico van willekeurig geweld verergeren. Verzoeker moet persoonlijk in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980.

2.2. In het verzoekschrift verwijst verzoeker naar "genoemde bronnen":

"1. Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Country of Origin Information Report Ethiopia", February 2021, [URL]

2. COI Focus "ETHIOPIE. De veiligheidssituatie in Oromia" van 15 februari 2022, beschikbaar op [URL]

3. Human Rights Watch, "Ethiopia - Events of 2021", [URL]

4. Critical Threats, "Africa File: Another Ethiopian Crisis May Overtake the Tigray Conflict", 20 April 2022, [URL]".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetbepalingen en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante

informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Ethiopië uit vrees voor vervolging wegens zijn vermeende betrokkenheid bij het OLA/OLF. De geloofwaardigheid van verzoekers beweerde activiteiten voor het OLA/OLF wordt echter ondermijnd door zijn vage en onaannemelijke verklaringen hieromtrent.

5. Verzoeker heeft een zeer gebrekkige kennis over het OLA/OLF.

Tijdens het persoonlijk onderhoud blijkt dat hij, voorafgaand aan zijn ontmoeting met T., slechts zeer beperkte kennis over het OLA/OLF had. Verzoeker verklaart tijdens het onderhoud: *"Voor ik hem ontmoette, hoorde ik van de ETH media dat de overheid de OLF of ABO niet wilt. Ze doden en ze arresteerden hun leden en supporters, en de OLF opereerden in East-Wellega, dat is wat ik hoorde van de media in die tijd."*; *"Meestal hoorde ik het op de Ethiopische TV en ze zeiden 'we hebben mensen van ABO gearresteerd, ABO dit of ABO dat, en zo hoorde ik over hun aanwezigheid.' En meestal, sommige mensen hebben stiekem het symbool of de vlag van ABO, dus wist ik dat ze aanwezig zijn."* (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities) 24 november 2021, p. 20).

Hij legt verder zeer oppervlakkige verklaringen af over de doelen en de acties van het OLA/OLF en kan weinig of geen namen van leden van de partij opnoemen of vertellen waar ze voornamelijk gelokaliseerd zijn. Bovendien is verzoeker niet op de hoogte van het feit dat het OLA en het OLF ondertussen officieel opgesplitst zijn sinds april 2019. Ondanks dat verzoeker Ethiopië op dat moment reeds verlaten had, geeft dit weinig blijk van oprechte interesse in de politieke partij waarvoor hij actief was middels het vervoer van wapens en waardoor hij niet naar zijn land kan terugkeren. Wanneer hem tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd wordt of er een verschil is tussen het OLA en het OLF, antwoordt verzoeker: *"Er is geen verschil"* (notities 11 februari 2022, p. 14). Hij bevestigt dit nogmaals wanneer de *protection officer* de vraag herhaalt (notities 11 februari 2022, p. 14).

6. Ook de verklaringen van verzoeker omtrent het organiseren van 'qeerro's', waarmee hij geld, kledij en voedsel inzamelde voor het OLA/OLF, zijn zeer vaag. Hij slaagt er niet in om uit te leggen hoe het inzamelen van de middelen concreet in zijn werk zou gegaan zijn en hoe dit kon bijdragen aan het behalen van de doelen van het OLA/OLF.

Bovendien is het systeem van de geleverde bijdragen dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud beschrijft, waarbij de 'qeerro's' vaak bijdrages leveren uit eigen zak, financieel niet houdbaar, zeker omdat enkelen van hen nog student waren volgens verzoeker.

In het verzoekschrift verwijt verzoeker de *protection officer* dat hij hem niet ondervraagd zou hebben over zijn eigen activiteiten voor het OLA/OLF en dat de nadruk lag op de activiteiten van zijn 'qeerro's'. Nochtans werden er door de *protection officer* voldoende inhoudelijke vragen gesteld over de rol van verzoeker: *"Wat is dan precies het organiseren van qeerro? Wat houdt dat concreet in? Wat bespreekt u precies in deze meetings? Geef eens specifieke concrete voorbeelden van deze informatie?"*

Waarom moest u geld verzamelen voor de OLA, het leger? Jij verzamelt voedsel en geld en geeft het vervolgens aan T.. aan wie brengt hij het vervolgens?" (notities 24 november 2021, p. 22-23, 25). Hieruit blijkt dat verzoeker voldoende kans heeft gekregen om informatie over zijn activiteiten voor het OLA/OLF te delen, maar in gebreke gebleven is.

Verzoeker wijt zijn beperkte kennis over bovenstaande zaken aan het feit dat alles in het geheim moest verlopen, zodat zo weinig mogelijk informatie gelekt zou kunnen worden bij een arrestatie door de overheid (notities 24 november 2021, p. 22-25 en notities 11 februari 2022, p. 11). Verzoeker verklaart het volgende: *"Dus we houden de namen geheim en vertrouwelijk."* (notities 11 februari 2022, p. 10). In het licht van bovenstaande is het zeer opmerkelijk dat verzoeker dan wel de echte voor- én achternamen van zijn 'qeerro's' blijkt te kennen (notities 24 november 2021, p. 22; notities 11 februari 2022, p. 10).

Het argument in het verzoekschrift dat zijn gebrek aan kennis te wijten is aan het feit dat verzoeker *"geen specifiek politiek profiel had"* en geen rechtstreeks contact had met andere OLF-leden dan T., kan niet verschonen dat verzoeker nagenoeg onbekend is met elementaire aspecten van zijn eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld in het kader van zijn activiteiten voor het OLF/OLA.

Het is voorts niet aannemelijk dat iemand met zo'n beperkte kennis en engagement zich zou aansluiten én daarenboven wapens zou smokkelen voor een groepering die verboden werd door de overheid en waarvan het merendeel van de leden zich in gevangenschap bevindt. Het argument in het verzoekschrift dat verzoeker besloot het OLA/OLF te helpen als gevolg van een algemeen gevoel van discriminatie tegenover Oromo's, is in die zin dan ook niet overtuigend. Verzoeker stelt zelf in het verzoekschrift dat hij geen specifiek politiek profiel heeft en geen rechtstreeks contact had met andere OLA/OLF-leden dan T.. Meer nog, het verzoekschrift zegt dat *"verzoeker nooit heeft verklaard dat hij een bijzondere rol, verantwoordelijkheid of verbintenis binnen de OLF heeft"*. Het is zeer opmerkelijk dat iemand met het profiel van verzoeker gevraagd zou worden om wapens te smokkelen voor de partij, gelet op het belangrijk en gevaarlijk karakter van een dergelijke opdracht.

De verklaringen van verzoeker omtrent zijn betrokkenheid bij het smokkelen van wapens voor het OLA/OLF zijn, gelet op zijn totaal gebrek aan kennis en doorleefde en aannemelijke verklaringen, niet geloofwaardig. Bijgevolg wordt er evenmin geloof gehecht aan de problemen die hij hierdoor gekend zou hebben.

6. In het verzoekschrift wordt gesteld dat *"als hij al werd gearresteerd"* dit het gevolg zou geweest zijn van het feit dat hij wapens vervoerde samen genomen met het feit dat hij etnisch Oromo is, en de autoriteiten hem daardoor identificeerde als een gevaarlijk lid van de OLA. Het verzoekschrift verwijst in die zin naar een passage uit *"Country of Origin Information Report Ethiopia"* van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van februari 2021 en voert aan dat het niet nodig is actief lid te zijn en uitgebreide kennis van het OLF te hebben om te worden gearresteerd.

Gezien niet geloofd wordt dat verzoeker (enige) betrokkenheid had bij het OLF/OLA, laat staan dat hij wapens smokkelde voor de organisatie en hierdoor gearresteerd werd, zijn deze stellingen en informatie niet dienstig.

7. Ten slotte merkt de Raad op dat verzoeker Ethiopië verlaten heeft met zijn eigen paspoort. Verzoekers vrees voor vervolging dient hierdoor sterk gerelativeerd te worden. Het feit dat verzoeker op legale wijze het land heeft kunnen verlaten met zijn eigen paspoort, terwijl hij nog maar net illegaal uit de gevangenis ontsnapt zou zijn, toont manifest aan dat hij in werkelijkheid geen problemen met de Ethiopische autoriteiten ondervond.

Verzoeker verklaart in het verzoekschrift dat hij het land op deze manier heeft kunnen verlaten omdat zijn broer iemand omgekocht zou hebben om zijn strafblad te laten schrappen. Echter vermeldde verzoeker hierover niets tijdens het persoonlijk onderhoud. Nochtans stelde de *protection officer* hem verschillende vragen over zijn vertrek en zijn paspoort. Verzoeker verklaarde: *"Mijn broer heeft het paspoort voor mij geregeld, ik kreeg het paspoort en dan gaven we het paspoort aan de smokkelaar, en de smokkelaar is degene die het visum en alles heeft geregeld dat is hoe ik het kreeg uiteindelijk."* (notities 24 november 2021, p. 16). Wanneer hem uitdrukkelijk gevraagd wordt hoe zijn broer het paspoort voor hem regelde, verklaart verzoeker niets over het feit dat zijn broer iemand omgekocht zou hebben om zijn strafblad blanco te maken: *"Mijn broer zei dat hij contact had met een gast, de smokkelaar, hij zei dat ik me geen zorgen moest maken dat de smokkelaar alles zou regelen voor ons. Hij zei dat ik me geen zorgen moest"*

maken, ik zei dat ik via Soedan wou gaan die route, en hij zei dat ik niet via Soedan moest gaan, hij zei gewoon dat ik geduld moest hebben en wachten tot het klaar was.” (notities 24 november 2021, p. 17). Verzoeker werd dus wel degelijk uitgebreid ondervraagd over zijn paspoort, in tegenstelling tot wat het verzoekschrift verklaart. Het is bovendien in de eerste plaats aan de verzoeker van internationale bescherming om alle nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot een beoordeling van zijn aanvraag.

De aangevoerde schending van artikel 17 PR CGVS kan evenmin worden aangenomen. Dient immers te worden opgemerkt dat het loutere feit dat verzoekende partij met bepaalde tegenstrijdigheden in haar gezegden niet zou zijn geconfronteerd geen afbreuk doet aan het bestaan ervan. Het vaststellen van de tegenstrijdigheden is tijdens het persoonlijk onderhoud zelf bovendien niet steeds mogelijk, terwijl verzoekende partij als enige persoon in principe wel kan weten wat zij eerder heeft verklaard. Voormeld artikel voorziet verder slechts in de verplichting om de asielzoeker met tegenstrijdige verklaringen te confronteren wanneer deze tijdens het persoonlijk onderhoud worden vastgesteld. Daarenboven geniet verzoekende partij in het kader van onderhavige beroepsprocedure de mogelijkheid om middels het verzoekschrift eventuele tegenstrijdigheden of onduidelijkheden recht te zetten.

8. Het verzoekschrift wijst er verder nog op dat verzoeker in het verleden reeds onderworpen werd aan vervolging als gevolg van zijn activiteiten ter ondersteuning van het OLA/OLF en dat dit conform artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet een aanwijzing is dat de vrees voor vervolging reëel is. Er dient opgemerkt te worden dat het weerlegbaar vermoeden van artikel 48/7 pas ontstaat wanneer de reeds ondergane vervolging of ernstige schade door de asielzoeker afdoende is aangetoond conform de principes vastgelegd in artikel 48/6 van de wet, namelijk aan de hand van bewijsstukken of, bij gebrek hieraan, volgens de cumulatieve voorwaarden ter zake bepaald. *In casu* wordt gelet op bovenstaande vaststellingen geen geloof gehecht aan de beweerde problemen van verzoeker, zodat hij zich niet dienstig kan beroepen op artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

9. De stukken die verzoeker neerlegt bij verweerder kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Het neergelegde rijbewijs bevat louter persoonsgegevens die op zich niet ter discussie staan. Het document met betrekking tot de wetgeving in Ethiopië over de vereiste leeftijd voor het verkrijgen van een rijbewijs is geen officieel document en lijkt meer weg te hebben van een Facebook-bericht. Ook het schoolcertificaat en het document van de gevolgde taal cursus zijn niet relevant voor de beoordeling van het verzoek. Ten slotte legt verzoeker bij verweerder ook nog informatie neer over de situatie van Oromo's in Ethiopië. Hierover verklaart hij zelf tijdens het persoonlijk onderhoud dat dit geen betrekking heeft op zijn persoonlijke situatie. Dit document betreft dus enkel de algemene situatie en toont geenszins persoonlijke problemen aan.

10. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

11. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker kan dan ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

12. Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wijst verzoeker in het verzoekschrift naar de algemene situatie in Ethiopië. Hij verwijst hiervoor naar een passage uit Critical Threats “Africa File: Another Ethiopian Crisis May Overtake the Tigray Conflict” van 20 april 2022 en citeert uit de COI Focus “ETHIOPIE. De veiligheidssituatie in Oromia” van 15 februari 2022” en Human Rights Watch, “Ethiopia - Events of 2021”.

De Raad wijst erop dat door verweerder niet betwist wordt dat de veiligheidssituatie in de regio Oromia complex, problematisch en ernstig is, zoals ook kan blijken uit de bronnen aangehaald in het verzoekschrift. Uit deze bronnen en de landeninformatie in het administratief dossier kan er echter niet afgeleid worden dat de mate van het willekeurig geweld in Ethiopië dermate hoog is dat de loutere

aanwezigheid van verzoeker daar leidt tot een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De COI van 15 februari 2022, die gebaseerd is op een veelheid aan actuele bronnen, vermeldt duidelijk waar de meeste slachtoffers vallen en waar zich de zogenaamde “hotspots” bevinden. De regio waar verzoeker van afkomstig is, Asendabo, wordt hier niet vernoemd. De Raad verwijst dan ook integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Asendabo, Ethiopië, actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Evenmin brengt verzoeker elementen aan die erop wijzen dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat er in zijn hoofde wel bijkomende kwetsbaarheidsfactoren spelen, met name dat hij sinds januari 2019 het land verlaten heeft, dat hij Oromo is en dat hij volgens de autoriteiten een politiek profiel heeft. Vooreerst wordt benadrukt dat zijn beweerde politieke activiteiten en daaruit voortvloeiende problemen niet geloofd worden, gelet op wat voorafgaat. Verder brengt verzoeker geen informatie bij waaruit blijkt dat Oromo of terugkeerders een verhoogd risico zouden lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld in Asendabo.

Verzoeker voert geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn regio van herkomst, Asendabo, een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

13. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS